

מסורת הש"ס

אין נערכין פרק שני ערכין

יג.

עין משפט
נר מצוה

16 [בספוקי אלהא] (ט) ג'ל' ד
 17 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 18 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 19 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 20 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 21 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 22 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 23 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 24 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 25 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 26 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 27 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 28 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 29 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד
 30 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד

וכן חרים וכן פשחור וכן אימר. ויהוירב שז לא עלה: רב אשי אמר. לעולם וכן בשניהם אמואלי שביעית קאי ורבען היא דוקא קשיא לך לעיל וכן: דבשביעית חרוב לא קשיא דשית שני קמחי מבנין הבית עד דסליק עורא וקודש ארץ ישראל לא מנו שמיטין ויובלות דל שית שנין משני הבית משכחת שנת ת"כ בשביעית כייל ארבע מאה (ושיט שנין) תמניא ויובל ורבע קרי שני מרי שבוני וכשתת תכ"א שהיא מוצאי שביעית חרב: ומנן דעד שית שני לא סליק עורא דכחיב כהרין בטילה וגו'. אלמא בשנת שמיט לדריוש התחיל הבנין: וכחיב ושיילא בישא וגו'. אלמא בשנת זמן נשלט הכהן המשיח שנה ובאמתו זמן לשנה הכהן שהיא שנה ששית לבנין עלה עורא ונא לירושלים כהנש אב ועד תשבי שהוא שנת לבנין לא התחיל למנות: בר תמנן נכי סרסי: דמשילוח מרגלים עד שנכנסו לארץ אינו אלא ל"ח לנד משנת השילוח דהא (ו) בשנה לייחא מנרס מתלחו: מדלא משכחת ארבע עשרה שנה אחרי אשר הוכסה העיר. ליהוי יובל אי לא מדלת ארבע עשרה לבינוס ולחילוק: מתנני' מסערה כנורוס. לא אחפרש טעמא: וסללגל לבדו. לללל אחד היה שס ולא יומר וטעמא מפרש גנמ' [ע"פ]: גמ' (א) ק"ס' כדי לשנת ולשני ימים טובים דווקא קאמר דלהכי נענין ששה שאל יבא יחד שנת ושני ימים טובים של ראש השנה ולא יוכלו לבקר יהוה הם אילים' מומונים: בעלמא קאי. דכלל ימות השנה נמי נענין ששה ולא משום שנת וראש השנה אלא משום דבן גג גג וכדמפרש בסמוך [נס]: סימנא בעלמא. שלא טענה גנירמאק שלא טענה ארבעה או חמשה משום הכי נקט הנך שלשה ימים דנענו ששה תמידין: סארבעע ימים קודש שמיטה. ומשום הכי נענין ששה לעולם דבשעת חינוך תנו שס ששה (י) מנוקדן

בא חרים ונטל חלקו וחלק חביריו שש וכן פשחור וכן אימר (6) (6) התקינו נביאים שביעיהם שאפי' יהוירב ראש משמרות עולה לא ידחה ידעיה כמקומו אלא ידעיה עיקר ויהוירב מפל לו אלא אשאר א: רב אשי אמר הנך שית שני עד דסליק עורא ומקדיש לא קא חשיב להו דכתיב 'בארין בשילת עבדות בית אלהא' די בירושלים וכתב: ושיציא שנת דנא עד יום תלחא לירא אר: דהיא שנת שית המלכות דריוש מלכא (7) ותנא באותו זמן לשנה הבאה עלה עורא וגלותו עמו דכתיב 'ויבא ירושלים בחרוש החמישי היא השנה השביעית למלך: גופא "שבעה עשר יובלות מנו ישראל משנכנסו לארץ ועד שיצאו ואי אתה יכול לומר משנכנסו מנו שאם אתה אומר (8) משנכנסו מנו נמצא בית חרב בתחלת יובל ואי אתה מוצא 'בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכחה העיר וכו' (7) שבע שכיבשו מנלן דקאמר כלב (5) בן ארבעים שנה [אנכי] בשלח (אותי) משה עבד ה' [אותי] מקדש ברנע לרגל את הארץ [וגו'] ועתה זו [הנה] אנכי היום בן חמש ושמנים [שנה] ואמר מר (9) שנה ראשונה עשה משה משכן שניה הוקם המשכן ושלה מרגלים כי עבור (10) ירדן כלב בר כמה הוי בר תמנן נכי תרתין כי קא מפליג נחלות קאמר 'בן חמש ושמנים שנה אנכי אישתכח דשבע כיבשו ושבע שחילקו מנלן איבעית אימא מדשבע כיבשו שבע חילקו ואיבעית אימא מדלא משכחת להו ארבע עשרה שנה אחר אשר הוכחה העיר: מתנני' (11) אין פוחתין משה מלאים המבוקרין בלשכת המלאים כדי לשבת (12) ולימים טובים של ראש השנה ומוסיפין עד (13) עולם 'אין פוחתין משתי הצוצרות מתשעה כנורות ומוסיפין עד (14) עולם והוצלל לבד: גמ' המבוקרים

משמרתו ש' יהוירב דהא אמרי' כ"ק (דף קי). נתן הכסף ליעדיה ואת האשם ליהוירב אלמא שהיה צבית שני ויש לומר דהא ממני' מתנני' לא יהוירב דווקא אלא המשמר התח יהוירב: שאפי' משמרתו ש' יהוירב עולה. פ"ש' ששז לא עלה וחו מומה דמנא נש' אשז לא עלה דהא משמע שיכול לעלות מדקאמר שאפילו משמרתו של יהוירב עולה ועוד הקשה רבנו אלחנן דהרבה עלו (15) ואין פשוט לנו שלא עלה ואמר רבי דמכל מקום יכול להיות שעלה יהוירב והכל קא פריך הכי משמרתו של יהוירב שנת שמיטה מי הואי (16) כי כ"ד היו אלו נגד המשמרות שלא עלו שחלוקות לארבע ועשרים משמרות ושמיטה תמניא: הנך שית עד דסליק עורא וקדיש א' ע' חשיב. לרין עיין למאי דפירשמי דכי נמי גלו השנטיס מנו נמי יובלות כדי לקדש השמיטין אי"כ בגלות דכלל קודם דסליק עורא נמי היו מונין ואמאי התחילו למנות כי סליק עורא וי"ל דלא דמי דודאי (17) צעוד ישראל על אדמתם כי נמי אין יובל טהג שמיטה נוהג בחרישה וחרישה והיו מקדשין כלל שביעית וז"ע דכי נמי היו נגולה היו צריכין לקדש שביעית מפני שמיטה כפסיס שנוהגת על זב שאין מונין יובל: אותו זמן 'אשנת הבאה. שהוא של (18) (ועשרים) באלד עלה עורא מנבל ועלה ירושלים כהנש החמישי שאומר כמהלך הדחק מהנש בלבב כמה הוי בר תמנן נכי אלחנן יא' והא מנין לנו ששנשה שיה דווקא היה כלל בן מ' שנה דלא הוא כי ענר ישראל את הירדן בר תמנן נכי מרין (19) ששמה התחיל שנת הארבעים יא' ואחד שלו ובשילוח כיבשו (20) ונחמה להש"ס הא ד' כיבשו ח' מילין ואמר רבי דלא נא הכתוב למסוס אלא לפרש דמה לנו לשנת כלל אם לא להדיענו כדאי' שז' כיבשו ח' מילין: כמא' ברי אשבת סימנא בעלמא. הכא מפרש מעיקרא דכדי לשנת סימנא בעלמא אבל בנמנות פרק התכלת (דף מט) ושם) לא אמר הכי עד דנמסקנא דקאמר הכא אמר רבינא לרב אשי הני ששה שבעה הוו דהא איכא לפרא דמד דכשנתא (דווקא נקט לשנת וז"ס א' הוי ב' ימים ראש השנה וז"ס שני ימים קודם שמיטתו וכן של שנת מבקרו ציוס ג' ופריך שבעה הוו דהא איכא לפרא דמד כשנתא שנת הוא טעון ביקור ד' ימים קודם שמיטתו וז"כ היאך יפתחו מו': פ'ומוסיפין' עד עולם עד כמה אמר רב הונא ואמרי' ז' ב'. ואמר רבי דהא ודאי פשיטא שזיכול להוסיף עד י"ז העולם אלא נעני עד כמה יהא יודור מלוה וז"ל לפשט יומר אחר כהניס אמר רב הונא עד ק"כ דהא אשכחן בקרא (דף י"ב ה) שפספו אמרי ק"כ כהניס לקבוע כחצוצרות ולא יומר אי נמי דהא פשיטא דאין מוסיפין עד העולם שאם יוסיפו יומר עירבוב קלא אמר רב הונא עד ק"כ כהניס יכול להוסיף דהא אשכחנא בקרא דלא מיישין לעירבוב קלא:

בב א מיי מיי מבי
 שמיטה ויובל הלכ' ג'
 בב ב מיי מיי מבי
 תמידין הלכ' ג'
 בב ג מיי מיי מבי
 תמנן הלכ' ג'
 בב ד מיי מיי מבי
 תמנן הלכ' ג':

- תורה אור השלם
1. בארין בגלות עבדות בית אלקא די בירושלים וקודם בטילא עד שנת תרתין למלכות דר'ש' מלך פרס: גזרא ד' כר
 2. ושיציא ביתא דנה עד יום תלחא לירא ארז די דהא שנת ש' המלכות הווי (16) כי כ"ד היו אלו נגד המשמרות שלא עלו שחלוקות לארבע ועשרים משמרות ושמיטה תמניא:
 3. ונבא ירושלים בחרוש החמישי דהא שנת השביעית למלך: עורא ז' ה
 4. בעשרים ותשע שנה לגלותו בראש התנה עשור לחוש בארבע עשרה שנה אחר אשר הבאת העיר בעצם היום הזה היתה עלי ד' ה' ונבא אחי אשור: יחזקאל ס' א
 5. בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד ה' אתי דקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתי דכר כאשר עש לבני: ירושע ד' ז
 6. ועתה הנה תהיה י' אותו כאשר דבר ה' אתי ארבעים ותשע שנה נבא דבר ה' את דודאי הוה אל משה אשר הלך ישראל מבדקך משה עבד ה' אתי היום בן חמש ושמנים שנה: ירושע ד' י

מוסף רש"י

דקתני כדו לשבת. משמע קמין לטמון שפילי לג' ימים ולא קתני לשבת. ליהוי משמע לזינן שנת י' ימים טובים של ר"ה (ומנות) י' ימים לרין אין עירבוב ר"מ אומר נטר. א' אמר שיאל מרס עלו. נתון פרס כפי שנים של מים' אבל לא מעריך. אבל אם אמר התמני' פרי עליו כלל התמני' על לא אמר ד' ימים (וע"ז ה'.

שיטה מקובצת

16 אימר וכן פשחור וכן אימר: 17 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 18 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 19 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 20 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 21 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 22 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 23 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 24 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 25 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 26 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 27 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 28 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 29 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: 30 (א) ר' ר' ר' (ד) ג'ל' ד: